

Posúdenie bakalárskej diplomovej práce Tomáša Gardelku

Koncept kolektivní inteligence a posun tradice

ve vybraných textech Pierra Lévyho

Fakulta humanitních studií UK v Praze

Studium humanitní vzdělanosti

Problematika, na ktorú sa Tomáš Gardelka vo svojej bakalárskej práci zamerl, bezpochyby vstupuje do poľa humanitnej vzdelanosti a jej rozpracovanie môže prispieť ku skúmaniu jej poznávacích i hodnotových aspektov. Predpokladom tohto prínosu je prístup, ktorý bude vychádzať z pozorného štúdia primárnej a sekundárnej literatúry a jeho výsledky dokáže interpretačne rozvinúť vo viacerých metodologicky a obsahovo diferencovaných, no navzájom prepojených rovinách, kam koncepcie a názory Pierra Lévyho v súčasných diskusiách vstupujú.

Chcem vyjadriť názor, že predkladaná bakalárska práca tieto požiadavky splnila. Autorovi sa podarilo identifikovať najdôležitejšie body Lévyho chápania kolektívnej inteligencie, spoľahlivo predstavuje ich význam a v náležitej miere ich zaraďuje do kontextu súčasnej literatúry k tejto téme. Treba oceniť, že v širokej oblasti, ktorá sa takto otvára, našiel miesta umožňujúce prienik k podstatným charakteristikám skúmaných teórií. Prejav tohto prístupu nachádzame napríklad v častiach textu, ktoré sú venované filozofickému pojmu virtuálneho. Na tomto základe sa autorovi podarilo vymedziť terén, do ktorého potom situoval Lévyho pozíciu.

Pozitívne hodnotenie si zaslúžia aj stránky, ktoré sú venované politickým, ekonomickým, právnym a pedagogickým aspektom virtualizácie spoločenského života odohrávajúceho sa v znamení kolektívnej inteligencie. Tieto stránky skúmaný fenomén predstavujú vo vyváženej polohe, takpovediac mimo

extrémov optimizmu a pesimizmu, a vo svojom súhrne argumentovane prispievajú k diskusiám o integrálnej kultúre.

Hoci čítanie práce presvedča o kompetencii autora na spracovanie zvolenej témy, nájdeme tu príležitosti aj pre vyslovenie výhrad a kritických pripomienok. Spomedzi tých, čo by sa dali sformulovať, uvediem nasledovné:

Po prvé, autor sa v nadväznosti na myšlienky samého P. Lévyho viackrát obracia k filozofom, ktorí priamo alebo nepriamo umožňujú fundovanie konceptu kolektívnej inteligencie. Takými sú myslitelia ako M. Serres, G. Deleuze, Teilhard de Chardin a i. Je pochopiteľné, že vzhľadom na rozsah a ďalšie obmedzenia sa autor nemohol s ich názormi zaoberať dôkladnejšie. Bolo by však prínosné, keby sa bol pokúsil aspoň o prienik k niektorým miestam ich filozofie. V práci sú títo filozofi prítomní iba sprostredkovane.

Po druhé, niektoré časti práce (napr. 3.6 – 3.9) sú napísané referatívnym spôsobom a do veľkej miery predstavujú súbor parafráz, čo by samé osebe nebol nedostatok, keby bol autor k parafrázam Lévyho výpovedí pripojil vyjadrenie vlastného názoru.

Po tretie, hoci text svedčí o pozornej práci s terminológiou, mám výhrady k prekladaniu angl. *actual* (resp. fr. *actuel*) ako „aktuální“ (s. 31. 38 a i.) Vzhľadom na tradíciu, na ktorú upozorňuje sám autor (s. 39) sa tu virtuálne dostáva do vzťahu k skutočnému.

Uvedené pripomienky nemajú charakter zásadnejších výhrad a nemenia pozitívne hodnotenie práce ako celku.

Predkladaná diplomová práca je účelne štrukturovaná, dá sa v nej identifikovať zreteľná línia argumentatívneho postupu. Práca rešpektuje pravidlá uvádzania zdrojov, pramene sú uvedené v zozname literatúry. Nemám

významnejšie pripomienky k jazykovej úrovni práce. Niektorým drobným nedostatkom sa však autor nevyhol, napr. nesprávne písanie mien („Michaell“ – s. 30), nejednotné skloňovanie priezviska Badiou (s. 40, v pozn. 95 potom „Badiua“).

Navrhujem, aby práca Tomáša Gardelku bola prijatá k obhajobe a predbežne navrhujem známku 1.

Prof. PhDr. Miroslav Marcelli, PhD.